

P8_TA(2015)0062

Vuosikertomus 2013 ”EU:n taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta”

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. maaliskuuta 2015 vuosikertomuksesta 2013 ”EU:n taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta” (2014/2155(INI))

(2016/C 316/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon päätöslauselmansa aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista,
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2014 annetun komission kertomuksen ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2013” (COM(2014)0474) sekä sen liitteenä olevat komission yksiköiden valmisteluasiakirjat (SWD(2014)0243, SWD(2014)0244, SWD(2014)0245, SWD(2014)0246, SWD(2014)0247 ja SWD(2014)0248),
- ottaa huomioon OLAFin vuosikertomuksen 2013,
- ottaa huomioon OLAFin valvontakomitean toimintakertomuksen kaudelta helmikuu 2013–tammikuu 2014,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2013 ja toimielinten vastaukset,
- ottaa huomioon 29. syyskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”EU:n talousarvion suojaaminen vuoden 2013 loppuun saakka” (COM(2014)0618),
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2014 annetun komission kertomuksen ”EU:n korruptiontorjuntakertomus” (COM(2014)0038),
- ottaa huomioon korruptiosta tehdyn Eurobarometri-erityistutkimuksen 397,
- ottaa huomioon alv-vajetta koskevat komission kertomukset,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 250/2014 ohjelman perustamisesta Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavien toimien tukemiseksi (Herkules III -ohjelma) ja päätöksen N:o 804/2004/EY kumoamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2013 annetun ehdotuksen neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta (COM(2013)0534),
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 korvaamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2012 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (COM(2012)0363),

⁽¹⁾ EUVL L 84, 20.3.2014, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1.

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2015

- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 15. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n toimista korruption torjumiseksi ⁽²⁾, 18. toukokuuta 2010 vahvistamansa kannanoton Euroopan unionin korruption vastaisiin pyrkimyksiin ⁽³⁾ ja 6. kesäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Korruption torjuminen EU:ssa” (COM(2011)0308),
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon korruption vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston lahjontaa koskevat rikos- ja siviilioikeudelliset yleissopimukset;
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0024/2015),
- A. toteaa, että EU:n talousarvio, jota kukin jäsenvaltio rahoittaa suhteellisella maksusuudellaan yhteisten objektiivisten perusteiden mukaisesti, tukee unionin politiikkojen täytäntöönpanoa, on osoitus yhtenäisyydestä ja toimii välineenä, jolla edistetään Euroopan yhdentymistä;
- B. toteaa, että EU:n taloudellisten etujen suojaamisella sekä moitteettoman varainhoidon periaatteella olisi varmistettava, että talousarvion tuloilla ja menoilla edistetään EU:n prioriteettien ja tavoitteiden saavuttamista ja lisätään kansalaisten luottamusta osoittamalla heille, että heidän rahojaan käytetään avoimella tavalla, täysin EU:n tavoitteiden ja toimintalinjojen mukaisesti ja EU:n kansalaisten etujen mukaisesti;
- C. toteaa, että jäsenvaltioiden oikeus- ja hallintojärjestelmien monimuotoisuus luo haastavan toimintaympäristön, jossa on torjuttava sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia, ja että kaikenlainen EU:n varojen epäasianmukainen käyttö aiheuttaa henkilökohtaisten tappioiden ohella myös kollektiivisia tappioita ja vahingoittaa kunkin jäsenvaltion ja koko unionin etuja;
- D. toteaa, että yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehdyn yleissopimuksen (yhteisöpetossopimus) kaltaisten nykyisten toimenpiteiden, joilla torjutaan petoksia, lahjontaa, rahanpesua ja muita unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavia laittomia toimia, tehostamiseksi komissio on antanut ehdotuksen kahdesta rikosoikeudellisesta välineestä, yhteisöpetossopimusta koskevasta direktiivistä ja Euroopan syyttäjänviraston perustamista koskevasta asetuksesta (EPPO-asetus), joiden tarkoituksena on varmistaa tehokkaampi tutkinta ja veronmaksajien rahojen parempi suojeleminen kaikkialla Euroopan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella;
- E. ottaa huomioon, että petosten, lahjonnan ja rahanpesun torjunnan unionissa on oltava yksi unionin toimielinten toimintaa koskevista prioriteeteista ja että siksi jäsenvaltioiden välinen poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö on keskeistä;

1. Petosten ja muiden sääntöjenvastaisuuksien havaitseminen ja niistä ilmoittaminen

1. ottaa huomioon komission kertomuksen ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2013” (jäljempänä ”komission vuosikertomus”); pitää myönteisenä komission vuodesta 2011 alkaen toteuttamia monenlaisia oikeudellisia ja hallinnollisia toimenpiteitä, joilla näin muokattiin uutta toimintaympäristöä, jossa voidaan tehostaa entisestään unionin taloudellisten etujen suojelemaa koskevia toimia; painottaa, että petostentorjunnan nykyiset riittämättömät tulokset eivät johdu sääntelyn puutteesta vaan siitä, että sääntely on pantu täytäntöön epätydyttävällä tavalla; kehottaa komissiota vastaamaan seuraavassa kertomuksessaan ripeämmin näkökohtiin, joita parlamentti on esittänyt taloudellisten etujen suojaamista koskevien aiempien vuosikertomusten yhteydessä;

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 121.

⁽³⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 62.

⁽⁴⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2015

2. muistuttaa, että Euroopan unionin taloudellisten etujen suojeleminen on erityisen tärkeää nyt, kun jäsenvaltiot ovat taloudellisissa vaikeuksissa ja EU:n talousarviovarat ovat riittämättömät; painottaa, että EU:n varoja on hallinnoitava asianmukaisesti ja käytettävä mahdollisimman tehokkaasti;
3. toteaa, että vuonna 2013 komissiolle ilmoitettiin yhteensä 15 779 sääntöjenvastaisuustapausta, joista 14 170 oli muita kuin petoksia ja 1 609 petoksia, ja että niihin liittyvät rahamäärät olivat yhteensä noin 2,14 miljardia euroa, joista noin 1,76 miljardia liittyi menoihin ja muodosti 1,34 prosenttia kaikista maksuista ja loput 380 miljoonaa muodostivat 1,86 prosenttia kerättyjen perinteisten omien varojen bruttomäärästä;
4. panee merkille, että vaikka vuonna 2013 muiden kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien taloudellinen kokonaisvaikutus laski noin 1,84 miljardiin euroon tai oli 38 prosenttia pienempi kuin vuonna 2012, tällaisten kirjattujen sääntöjenvastaisuuksien määrä kasvoi 16 prosenttia edelliseen vuoteen verrattuna; toteaa lisäksi, että vuonna 2013 petoksiksi ilmoitetut sääntöjenvastaisuudet lisääntyivät täydet 30 prosenttia vuoteen 2012 verrattuna, kun taas niiden taloudellinen vaikutus, johon sisältyi 309 miljoonaa euroa EU:n rahoitusta, laski 21 prosenttia;
5. toteaa, että niiden uusien tietojen perusteella, jotka on saatu sen seurauksena, että jäsenvaltiot ja komissio muuttivat merkittävästi tapaa ilmoittaa sääntöjenvastaisuuksista, vuotta 2013 koskevan komission vuosikertomuksen painopiste on siirtynyt yleisellä tasolla käsitellyistä sääntöjenvastaisuuksista petoksiksi ilmoitettuihin sääntöjenvastaisuuksiin; kehottaa komissiota säilyttämään tämän lähestymistavan tulevassa vuosikertomuksessaan EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta; kehottaa kuitenkin painokkaasti komissiota lisäämään entisestään tietojen saatavuutta ja analysoimaan entistä tehokkaammin muiden kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien laajuutta, lajeja ja vaikutusta niiden huomattavan korkean lukumäärän takia sekä niihin liittyvän kielteisen, EU:n taloudellisia etuja vahingoittavan rahataloudellisen vaikutuksen vuoksi;
6. painottaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaisesti komission ja jäsenvaltioiden on tehtävä kaikkensa torjuakseen unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvia petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa; muistuttaa, että komission ja jäsenvaltioiden välinen tiivis yhteistyö ja koordinaatio ovat olennaisia unionin taloudellisten etujen tehokkaan suojelemisen takaamiseksi, joten niitä on ratkaistavaa tärkeää vahvistaa ja tehostaa mahdollisimman paljon; muistuttaa, että unionin taloudellisten etujen suojaaminen niin tulojen kuin menojen osalta edellyttää yhtäläistä valppautta;
7. toteaa, että mahdollisten petoksiksi katsottavien sääntöjenvastaisuuksien havaitseminen ja ilmoittaminen on viiden viime vuoden aikana ollut vähenemään päin, mutta muiksi kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrä on kasvanut vähitellen; pyytää komissiota tutkimaan yksityiskohtaisemmin tämän kasvun taustalla olevat syyt ja analysoimaan johtuuko suuntaus siitä, että sääntöjenvastaisuustapauksia havaitaan enemmän, vai siitä, miten jäsenvaltiot luokittelevat tapauksia;
8. on vakuuttunut, että yhteisöpetossopimusta koskevassa direktiivissä säädetyt rikosoikeudelliset keinot ovat tehokkaita ainoastaan, jos niissä annetaan selkeä määritelmä yhteisöpetossopimusta koskevista rikkomuksista ja kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa sovellettavat vankeusrangaistusten vähimmäis- ja enimmäiskestot sekä vanhentumisaikoja koskevat vähimmäissäännöt, jotka jatkossa pannaan tasapuolisesti ja tehokkaasti täytäntöön myös kaikissa jäsenvaltioissa;

Tulot – omat varat

9. suhtautuu myönteisesti siihen, että 98 prosenttia perinteisistä omista varoista kerätään ilman merkittäviä ongelmia siten, että petoksiksi ilmoitetut sääntöjenvastaisuudet muodostavat 0,29 prosenttia perinteisten omien varojen bruttomäärästä (niiden arvo on 61 miljoonaa euroa) ja muut kuin petoksiksi ilmoitetut sääntöjenvastaisuudet muodostavat 1,57 prosenttia perinteisten omien varojen määrästä (niiden arvo on 327,4 miljoonaa euroa); toteaa, että vuonna 2013 havaittujen petos- ja sääntöjenvastaisuustapausten rahallinen arvo oli yhteensä 380 miljoonaa euroa ja että jäsenvaltiot perivät tästä määrästä takaisin kaikkiaan 234 miljoonaa euroa; toteaa erityisesti, että kyseinen perinteisten omien varojen 62 prosentin takaisinperintäaste vuonna 2013 on tähän mennessä paras saavutus viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana;
10. on huolissaan siitä, että useimmat 28 jäsenvaltion unionissa vuonna 2013 OWNRES-tietokantaan merkityt petostapauksiin liittyvät määrät (93 prosenttia) ja sääntöjenvastaisuustapauksiin liittyvät määrät (87 prosenttia) kytkeytyivät tullausmenettelyyn ”luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen”; kehottaa komissiota toteuttamaan asianmukaisia toimia, joilla pyritään tehostamaan luovuttamista vapaaseen liikkeeseen koskevaa tullausmenettelyä, jotta se ei olisi enää yhtä altis petoksille ja sääntöjenvastaisuuksille;

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2015

11. on huolissaan siitä, että vuonna 2013 OWNRES-tietokannassa petostapausten takaisinperintäaste oli ainoastaan 23,74 prosenttia, joka jää alle vuosien 2008–2012 keskiarvon, jolloin takaisinperintäaste oli 33,5 prosenttia; tähdentää, että vuonna 2013 ilmoitettujen sääntöjenvastaisuustapausten takaisinperintäaste oli 67,9 prosenttia; korostaa yleisesti ottaen jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission yksiköiden vastuuta aiheettomasti maksettujen määrien takaisin perimisessä ja kehottaa niitä kantamaan asianmukaisesti tämän vastuun ja kasvattamaan tuntuvasti petostapausten takaisinperintäastetta, joka on yleisesti ottaen huomattavan alhainen verrattuna muiden kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien takaisinperintäasteeseen;

12. pitää myönteisenä, että EU allekirjoitti vuonna 2013 YK:n pöytäkirjan tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämiseksi; toteaa, että tähän mennessä pöytäkirjan on allekirjoittanut 15 jäsenvaltiota ja että ainoastaan Itävalta on ratifioinut sen; pyytää siksi muita jäsenvaltioita saattamaan ratifiointiprosessin päätökseen mahdollisimman pian;

13. korostaa, että raskaasti verotettavien tavaroiden salakuljetus aiheuttaa huomattavia tulonmenetyksiä EU:n ja sen jäsenvaltioiden talousarvioille ja että yksin EU:ssa tapahtuvasta savukkeiden salakuljetuksesta johtuvien välittömien tullitulojen menetysten arvioidaan olevan yli 10 miljardia euroa vuodessa; muistuttaa lisäksi väärennetyjen tavaroiden kaupasta, joka aiheuttaa vahinkoa sekä jäsenvaltioiden veroviranomaisille että unionin yrityksille;

14. viittaa käynnissä olevaan työhön bruttokansantuloa (BKTL) koskevien tietojen parantamiseksi ja näkökohtiin, joita on käsitelty Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 11/2013, jossa edellytetään lyhyempää ja paremmin kohdennettua BKTL-lukujen tarkastamista sekä tuloksia koskevan raportoinnin ja yhteensovittamisen parantamista, jotta BKTL-järjestelmää voitaisiin hyödyntää alati luotettavammin EU:n tuloja koskevissa laskelmissa;

15. toteaa, että harmaan talouden sisällyttämisellä kansalliseen tilinpitoon olisi edistettävä täydellisempien ja luotettavien BKTL-tietojen varmistamista; kehottaa komissiota ja Eurostatia syventämään yhteistyötä kansallisten tilastoviranomaisten kanssa, jotta voidaan varmistaa, että kyseistä elementtiä käsitellään kaikissa jäsenvaltioissa johdonmukaisesti ja vertailukelpoisesti käyttäen kaikkein uusimpia tietoja;

16. korostaa, että alv-petosten ja alv:n kiertämisen vuoksi monien jäsenvaltioiden alv-vaje on jatkuvasti suuri; painottaa, että komissiolla on valtuudet valvoa ja tarkkailla jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä; kehottaa siksi komissiota käyttämään kaikkia valtuuksiaan auttaakseen jäsenvaltioita torjumaan alv-petoksia ja alv:n kiertämistä;

17. toteaa lisäksi, että jäsenvaltiot kirjasivat vuonna 2013 yhteensä 133 savukkeiden salakuljetustapausta, joita koskevien perinteisten omien varojen määräksi arvioitiin noin 7 miljoonaa euroa; korostaa, että tämä suuntaus merkitsee jyrkkää laskua verrattuna vuoteen 2012, jolloin ilmoitettiin 224 tapauksesta, joita koskevat määrät olivat noin 25 miljoonaa euroa; on erittäin huolissaan siitä, että Tanska, Viro, Espanja, Ranska, Kypros, Luxemburg, Portugali, Slovenia, Slovakia ja Ruotsi eivät ilmoittaneet vuonna 2013 komissiolle yhdestäkään savukkeiden salakuljetustapauksesta, ja kyseenalaistaa näiden jäsenvaltioiden raportointiprosessin tehokkuuden; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ilmoittamaan salakuljetus- ja väärennöstapauksista komissiolle paikkansapitävästi ja ajoissa, jotta perinteisille omille varoille aiheutunut haitta voidaan arvioida paremmin;

18. toteaa, että komissio julkaisee selvityksen tupakkatuotteiden paikannus- ja jäljitysjärjestelmien toteutettavuudesta; tähdentää, että tämä merkitsee valtaisa edistysaskelta salakuljetuksen torjumisessa; edellyttää, että komissio suunnittelee ja ottaa käyttöön avoimen ja kilpailukykyisen paikannus- ja jäljitysjärjestelmän, jotta järjestelmän rakenne ja toimintatapa eivät suosi mitään yksittäistä ratkaisuntarjoajaa tai vain harvoja ratkaisuntarjoajia;

Valmisteveron alaisten tuotteiden tietojenvaihtojärjestelmä

19. muistuttaa, että

— parlamentti totesi 3. huhtikuuta 2014 unionin taloudellisten etujen suojaamista koskevasta vuosikertomuksesta 2012 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾, että valvontaviranomaiset ovat havainneet rikollisryhmien hyödyntävän enenevässä määrin valmisteveron alaisten tuotteiden tietojenvaihtojärjestelmää (EMCS) ja että parlamentin mielestä järjestelmän mukaisesti kuljetettuja tavaroita koskevassa fyysisessä valvonnassa on puutteita;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0338.

Keski­viikko 11. maaliskuuta 2015

- komission olisi toimitettava seuraavassa, unionin taloudellisten etujen suojaamista vuonna 2014 koskevassa vuosikertomuksessa parlamentille ajantasaiset tiedot toimenpiteistä, joilla on pyritty fyysisten tarkastusten lisäämiseen;
- EMCS-käyttöoikeuksia on kiristettävä siten, että niihin sisältyy kaupankäyntiä edeltävän vaatimustenmukaisuuden kattava historia, jolloin liiketoiminnan harjoittajalle voidaan myöntää "valtuutetun taloudellisen toimijan" ("luotettavan liiketoiminnan harjoittajan") asema, ja siten sallimaan ainoastaan kyseisen aseman saaneille toiminnan EMCS-järjestelmässä suoraan ja itsenäisesti;
- parlamentti kehotti komissiota esittämään tulokset meneillään olevista tutkimuksista, jotka koskevat tarvetta muuttaa direktiiviä 2008/118/EY;
- jäsenvaltioiden rekisteriä käytäviin henkilöihin ja yrityksiin kohdistamien tarkastusten olisi oltava entistä tehokkaampia ja kattavampia;
- komission olisi tehtävä selkoa veroviranomaisten yhteistyön syventämistä koskevista toimista, koska tavaroista voidaan antaa väärä ilmoitus valmisteverojen kiertämiseksi;
- valtuutettujen varastojen välillä tehtävien valmisteveron alaisten siirtojen määrääjat ovat epärealistisen pitkät, minkä vuoksi samaan ilmoitukseen voidaan sisällyttää useita siirtoja ja muutoksia ennen kuin luovutuspäivämäärä lisätään järjestelmään; lähettäjän on siksi ilmoitettava viipymättä mahdollisista muutoksista ilmoitetun määräjäsenvaltion ja uuden määräjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle;
- parlamentti on pyytänyt, että valmisteveron alaisten tavaroiden vastaanottoraportin antamisen enimmäisaika olisi yksi arkipäivä ja että lisäksi kyseinen aika laskettaisiin ja määritettäisiin kutakin toimitusta varten käytetyn kuljetustyyppin sekä lähtö- ja määräpaikkojen välisen etäisyyden mukaan; pyytää komissiota ilmoittamaan parlamentille, kun edellä mainittu on saatu toteutettua;
- valtuutettujen varastojen perustamiseen vaadittavat vakuudet ovat liian matalat valmisteveron alaisten tavaroiden arvoon nähden, minkä vuoksi parlamentti pyysi komissiota vahvistamaan tavaroiden tyyppistä ja kaupan todellisesta määrästä riippuvan muuttujan; pyytää komissiota ilmoittamaan parlamentille, kun edellä mainittu on saatu toteutettua;
- parlamentti on huolissaan siitä, että jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön omat EMCS-järjestelmänsä, jotka perustuvat komission yleisluontoisesti määrittelemiін vaatimuksiin; pyytää tässä yhteydessä komissiota tekemään aloitteen koko EU:n kattavan yhtenäisemmän järjestelmän käyttöönottamisesta;

Menot

20. varoittaa EU:n menoja koskevien petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien lukumäärän 76 prosentin hälyttävästä kasvusta ja pyytää toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta tällainen kielteinen suuntaus estetään tulevina vuosina;

21. ilmaisee huolensa siitä, että maatalouden alalla sekä sääntöjenvastaisuudet että petokset lisääntyivät huomattavasti vuonna 2013 vuoteen 2012 verrattuna; toteaa, että vuonna 2013 ilmeni uusi merkittävä rikkomissuuntaus, jossa edunsaaja ei ollut laatuvaatimusten mukainen ja jonka vuoksi raportoitiin 51:stä petokseksi ilmoitetusta sääntöjenvastaisuudesta; katsoo, että tällaiset suuntaukset edellyttävät kohdennettuja toimenpiteitä, joilla pyritään toisaalta eliminoimaan käytännöt, jotka voivat johtaa tahattomiin rikkomuksiin, ja toisaalta aggressiivisesti torjumaan korruptoitunutta ja rikollista käyttäytymistä;

22. kiittää jäsenvaltioita siitä, että ne perivät varainhoitovuonna 2013 edunsaajilta takaisin 197 miljoonaa euroa maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla, vaikka vuoden loppuun mennessä edunsaajilta oli edelleen perimättä takaisin 1 318,3 miljoonaa euroa, josta on 50/50-mekanismin soveltamisen perusteella maksamatta EU:n talousarvioon 1 097,1 miljoonaa euroa; on huolissaan siitä, että Euroopan maatalouden tukirahastoa koskeva takaisinperintäaste jää selvästi alle kokonaiskeskiarvon ja että vuonna 2009 havaituista sääntöjenvastaisuuksista ei ollut peritty takaisin puoltakaan vuoden 2013 loppuun mennessä;

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2015

23. kiinnittää huomiota merkittäviin eroihin jäsenvaltioiden kyvyssä periä takaisin määriä, jotka on menetetty YMP:n puiteissa sääntöjenvastaisesti maksettuina maksuina, ja kehottaa jäsenvaltioita, joiden takaisinperintäaste on alle 33 prosenttia, parantamaan merkittävästi tuloksiaan vuonna 2015 ja sitä seuraavina vuosina;
24. panee merkille, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) vuonna 2013 tehdyn uudistamisen jälkeen jäsenvaltiot ovat hyötynet joustavuuden lisäämisestä politiikan soveltamisessa ja että ne etenkin voivat mukauttaa politiikkaa alueellisten tai kansallisten valmiuksien ja prioriteettien mukaisesti ja tehdä siirtoja eri pilareiden välillä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että joustavuutta ei lisätä seuranta- ja arviointijärjestelmien kustannuksella; toteaa lisäksi, että komissio on uuden YMP:n yhteydessä laatimassa yksinkertaistamisohjelmaa; kehottaa komissiota mukauttamaan yksinkertaistamisohjelmaansa maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston petosten vastaiseen strategiaan ja säilyttämään yksinkertaistamisen ja EU:n moitteettoman varainhoidon välisen tasapainon varmistamalla, että valvontaa on riittävästi;
25. on huolissaan myös siitä, että maatalousalalla sääntöjenvastaisuuden ilmenemisen ja sen havaitsemisen ja lopulta komissiolle ilmoittamisen välillä on keskimäärin 6,3 vuoden viive, kun muilla aloilla viive on 2,75 vuotta; muistuttaa, että sääntöjenvastaisuuden havaitsemisen jälkeen käynnistetään lisämenettelyjä (takaisinperintämääräykset, OLAFin tekemät tutkinnat jne.); pyytää komissiota määrittämään yhteistyössä toteutettavan hallinnonin piiriin kuuluvan havaitun sääntöjenvastaisuuden keskimääräisen elinkaaren sekä vähimmäis- ja enimmäiselinkaaren kullakin toimintalohkolla;
26. toivoo, että kalastusalalla vuonna 2013 ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien huomattava 475 prosentin kasvu edustaa yksivuotista huippuarvoa, joka liittyy alan ohjelmien täytäntöönpanon viivästymiseen, ja katsoo, että se ei saisi edustaa negatiivista suuntausta, joka heikentää käsitystä EU:n kalastuspolitiikan arvosta;
27. panee huolestuneena merkille, että koheesiopolitiikan alalla ilmoitettujen sääntöjenvastaisuustapauksien lukumäärä on kasvanut 15 prosenttia; panee kuitenkin myös merkille sen, että rahamäärät ovat laskeneet 49 prosenttia muissa kuin petoksiksi ilmoitetuissa tapauksissa ja 22 prosenttia petostapauksissa;
28. panee merkille, että 321 petoksiksi ilmoitettua sääntöjenvastaisuutta ja 4 672 muuta sääntöjenvastaisuutta liittyi koheesiopolitiikkaan; panee merkille, että molemmissa luokissa ilmoitusten lukumäärä kasvoi 15 prosenttia vuodesta 2012 ja että samoin kuin aiempina vuosina, vuonna 2013 suurin osa sääntöjenvastaisuuksista (63 prosenttia) liittyi edelleen koheesiopolitiikkaan; panee kuitenkin merkille, että molemmissa luokissa määrät laskivat, niissä voitiin havaita aiempien vuosien kokemuksiin perustuvaa asteittaista kohentumista ja että ensimmäistä kertaa koheesiopolitiikka ei ollut se talousarviomenojen alue, jonka ilmoitetuissa sääntöjenvastaisuuksissa oli eniten petoksia;
29. pitää kuitenkin valitettavana, että takaisin perittäviä määriä ja varainhoitovuoden 2013 koheesiopolitiikkaan liittyviä takaisinperintäasteita koskevat saatavilla olevat tiedot ovat puutteellisia; kehottaa komissiota antamaan tulevissa vuosikertomuksissaan tältä osin tarkempia tietoja;
30. toteaa, että keskitetyn hallinnonin periaatteen mukaisten menojen osalta viiden vuoden kaudella petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien takaisinperintäaste oli 54,4 prosenttia ja muiden kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien 63,9 prosenttia; kehottaa komissiota jatkamaan takaisinperintäprosessin parantamista ja nopeuttamaan sitä;
31. kehottaa komissiota ottamaan täyden vastuun EU:n talousarviosta aiheuttomasti maksettujen varojen takaisinperinnästä ja laatimaan kaikille jäsenvaltioille yhdenmukaiset raportointiperiaatteet asianmukaisten, vertailukelpoisten ja paikkansapitävien tietojen keräämistä varten;
32. on huolissaan siitä, että vuosina 2009–2013 keskitetyn hallinnonin mukaisesti annettujen sääntöjenvastaisuuksia (sekä petoksiksi ilmoitettuja että muita kuin petoksiksi ilmoitettuja sääntöjenvastaisuuksia) koskevissa takaisinperintämääräyksissä ilmeni keskimäärin 3,4 vuoden viive sääntöjenvastaisuuden alkamisen ja sen havaitsemisen välillä; toteaa, että yli puolet tapauksista (54 prosenttia) havaittiin neljän vuoden kuluttua sääntöjenvastaisesta toiminnasta, ja toisen puoliskon (46 prosenttia) osalta viive oli neljästä kolmeentoista vuotta; muistuttaa, että sääntöjenvastaisuuden havaitsemisen jälkeen käynnistetään lisämenettelyjä (takaisinperintämääräykset, OLAFin tekemät tutkinnat jne.); pyytää komissiota määrittämään keskitetyn hallinnonin piiriin kuuluvan havaitun sääntöjenvastaisuuden keskimääräisen elinkaaren sekä vähimmäis- ja enimmäiselinkaaren;

Keski­viikko 11. maaliskuuta 2015

33. on tyytyväinen, että Euroopan sosiaalirahastoa koskevien vuonna 2013 petoksiksi ilmoitettujen tapausten määrä oli 40 prosenttia alhaisempi kuin vuosina 2009 ja 2010 ja että vuosi 2013 oli kolmas perättäinen vuosi, jonka aikana tätä myönteistä suuntausta voitiin pitää yllä;

34. panee tyytyväisenä merkille, että ohjelmakaudella 2007–2013 hallinnolliset varmennukset, paikan päällä tehdyt tarkastukset ja tilintarkastukset johtivat siihen, että petosten havaitsemisaste nousi 63 prosenttiin, mikä on huomattavasti enemmän kuin aikaisemman seitsemän vuoden jakson alle 20 prosentin osuus, vaikka osuus laski hieman eli 55 prosenttiin vuonna 2013;

35. ottaa huomioon, että komissio saattoi päätökseen vuonna 2013 koheesiopolitiikan alalla 217 maksujen keskeyttämissä päätöksistä ja että vuoden lopulla oli avoinna vielä 131 tapausta (keskeytettyjä maksatuksia oli 1,977 miljoonan euron edestä); toteaa lisäksi, että komissio teki vuonna 2013 15 lykkäämissä päätöksistä ja tammikuussa 2014 kaksi lykkäämissä päätöksistä;

36. toteaa, että vuonna 2013 liittymistä valmistelevan tuen yhteydessä raportoitiin 33:sta petokseksi ilmoitetusta sääntöjenvastaisuudesta, joiden rahallinen arvo oli 14,4 miljoonaa euroa ja jotka liittyivät lähinnä maatalouden ja maaseudun kehittämisen erityiseen liittymisohjelmaan (Sapard); toteaa lisäksi, että liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA) yhteydessä raportoitiin yhdeksästä petokseksi ilmoitetusta sääntöjenvastaisuudesta, joita oli kaikkiaan 1,2 miljoonan euron edestä; ottaa huomioon, että vuosina 2003–2013 liittymistä valmistelevan tuen takaisinperintäasteet olivat sääntöjenvastaisuustapauksissa 37,36 prosenttia ja petostapauksissa 29,22 prosenttia; kehottaa komissiota ja IPA:n piiriin kuuluvia edunsaajamaita toteuttamaan toimia, joilla varmistetaan, että IPA:n takaisinperintäaste on suurempi;

37. kehottaa esittämään ehdotuksia rahoitusohjelmien määrän vähentämiseksi etenkin, jos ne ovat osin päällekkäisiä, ja ohjelmien kohdentamiseksi mahdollisuuksien mukaan jäsenvaltioille, jotka tarvitsevat tukea kipeimmin, minkä johdosta kaikilla ohjelmilla ei välttämättä tueta toimintaa kaikissa jäsenvaltioissa;

38. on huolissaan siitä, että useissa EIP:n rahoittamissa hankkeissa on esiintynyt korruptiota ja petoksia; ottaa huomioon, että EIP:n 8. marraskuuta 2013 päivättyssä asiakirjassa, jossa määritellään korruption, petosten, kilpailunvastaisen yhteistyön, pakottamisen, estämisen, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä ja vastustamista koskeva EIP:n toimintalinja, todetaan, että monissa tapauksissa EIP:n rahoittamien hankkeiden täytäntöönpanoon ei liity riittävää valvontaa; ilmaisee huolensa siitä, että vuonna 2013 EIP rahoitti Passante di Mestre -hanketta kaikkiaan 350 miljoonalla eurolla ja että vaikka hankkeessa ilmeni korruptiota ja petoksia, mikä johti useiden mukana olleiden henkilöiden pidätykseen, EIP harkitsee, antaako se tälle hankkeelle 700 miljoonaa euroa lisärahoitusta hankejoukkolainojen muodossa; kehottaa siksi tapauksissa, joissa todistetusti esiintyy petoksia tai korruptiota, EIP:tä keskeyttämään ja/tai lopettamaan mahdollisesti suunnitellun tai meneillään olevan rahoituksen asianomaisille hankkeille;

II. Havaitut ongelmat ja tarvittavat toimenpiteet

39. korostaa olevansa huolissaan EU:n talousarvioon kohdistuvista jatkuvista uhista, jotka aiheutuvat sääntöjen noudattamatta jättämisestä (muut kuin petoksiksi ilmoitetut sääntöjenvastaisuudet) ja tarkoituksellisista rikkomuksista ja rikoksista (eli petoksista); vaatii tehostamaan jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä, jotta voidaan varmistaa muiden kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien välttämistä ja korjaamista sekä petosten torjuntaa koskevat asianmukaiset ja riittävät toimenpiteet ja keinot;

40. korostaa, että jäsenvaltiot eivät ole useana vuonna kyenneet toimittamaan tietoja ajoissa tai toimittamaan paikkansapitäviä tietoja; toteaa jälleen olevansa huolissaan siitä, että jäsenvaltioissa on vieläkin erilaisia petoksiksi ilmoitettujen ja muiden kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien havaitsemista ja niistä ilmoittamista koskevia lähestymistapoja muun muassa koheesiopolitiikan ja maatalouden alalla ja että oikeudellista kehystä sovellettaessa tehdään joissakin tapauksissa epätavanomaisia tulkintoja; panee merkille, että tämä estää tekemästä vertailuja ja objektiivisia arvioita ja parlamenttia, komissiota ja OLAFia antamasta suosituksia; kehottaa komissiota kehittämään yhteisiä ohjeita ja osoittimia, joilla voitaisiin kaventaa jäsenvaltioiden lähestymistavoissa ilmeneviä eroja ja kehittämään todella havaittuja sääntöjenvastaisuuksia ja toteutettuja toimenpiteitä sisältävän yhtenäisen ja kattavan tietopankin, myös sellaisia lahjonta- ja petostapauksia varten, joissa on mukana valtion virkamiehiä, ja antamaan siten viranomaisille ja kansalaisille luotettavia, vertailukelpoisia ja keskitettyjä tietoja tehokkaiden korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi ja jotta voidaan arvioida puolueettomasti pikemminkin rikkomusten todellista kuin koettua vakavuutta ja niistä vastuussa olevia osapuolia;

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2015

41. toteaa, että komission jäsenvaltioille vuonna 2012 antamat suositukset, joiden täytäntöönpanon tilanteesta on raportoitu komission vuosikertomuksessa 2013 – ja etenkin petostentorjunnan yhteensovittamisyksiköitä, petoksia koskevia yhteisiä sääntöjä, julkisten hankintojen uudistamista, petoksiksi ilmoitettuja sääntöjenvastaisuuksia ja tarkastus- ja valvontajärjestelmiä sekä riskinarviointijärjestelmää koskevat suositukset – olivat yleisesti ottaen asianmukaisia; pitää valitettavana, että eräisiin huolenaiheisiin ei paneuduttu täysipainoisesti; mainitsee esimerkkinä sen, että kaikki jäsenvaltiot eivät käynnistäneet valmisteluja monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 ja siinä olevien petosten ehkäisemistä koskevien säännösten toteuttamista varten; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan komission vuonna 2012 antamia suosituksia ja varmistamaan komission vuoden 2011 kertomuksessaan sekä vuoden 2013 kertomuksessaan niille osoittamien suositusten perusteelliset jatkotoimet sekä toimittamaan perustellun selityksen tapauksissa, joissa suosituksia ei ole voitu noudattaa;

42. toteaa, että muut kuin petoksiksi ilmoitetut sääntöjenvastaisuudet aiheutuvat usein sääntöjen, monimutkaisten vaatimusten ja säännösten puutteellisesta tuntemisesta; korostaa, että sekä tuloja että menoja koskevien sääntöjen muutokset, yksinkertaistamiseen tähtäävät muutokset mukaan luettuina, edellyttävät, että niiden asianmukaisesta täytäntöönpanosta vastaavilla viranomaisilla on aikaa hyväksyä ne; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tässä yhteydessä parantamaan oikeudellisesta kehiksestä esitettyjen tulkintojen yhteensovittamista ja tehokasta soveltamista, toteuttamaan kohdennettuja ja oikea-aikaisia toimenpiteitä, joilla vahvistetaan hallinnollista kapasiteettia sekä julkishallinnossa että sidosryhmien parissa, kansalaisyhteiskunnan järjestöt mukaan lukien, myös ohjauksen ja koulutuksen avulla ja siten, että toteutetaan järjestelyjä pätevän ja osaavan henkilöstön säilyttämiseksi; kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita toteuttamaan väliarvioinnin sen arvioimiseksi, torjutaanko ja vähennetäänkö koheesiopolitiikan uudessa sääntelyrakenteessa edelleen sääntöjenvastaisuuksien riskiä, sekä arvioimaan mahdollisuutta nykyisen säännön entistä laajempaan yksinkertaistamiseen;

43. katsoo, että jäsenvaltioita, jotka havaitsevat sääntöjenvastaisuuksia ja ilmoittavat niistä omasta aloitteestaan, petostapaukset mukaan luettuina, olisi tuettava ja rohkaistava parantamaan entisestään ilmoittamista ja hallinnointia koskevia järjestelmiään; on huolestunut siitä, että komissio ei ole pystynyt selvittämään, johtuvatko tiettyjen jäsenvaltioiden alhaiset havaittujen sääntöjenvastaisuuksia ja petostapauksia koskevat luvut ja suuret erot eri vuosina ilmoitettujen tapauksien lukumäärässä näiden jäsenvaltioiden valvontajärjestelmien tehottomuudesta;

44. pitää valitettavana, että ainoastaan eräät jäsenvaltiot kohdentavat riittävästi varoja petosten torjumiseen, eikä hyväksy sitä, että petoksiksi ilmoitettujen säännönvastaisuuksien osalta tietyt jäsenvaltiot rajoittavat toimensa ainoastaan korjaaviin toimenpiteisiin tutkimatta mahdollista rikosta eivätkä rankaise vastuullisia, minkä vuoksi ne eivät pysty suojelemaan asianmukaisesti EU:n ja yksittäisten veronmaksajien taloudellisia etuja; toteaa, että rikostapauksia ja niiden selvittämistä koskevia tuloksia koskevat jäsenvaltioiden toimittamat tilastot ovat epätäydellisiä, mikä tekee vaikeaksi arvioida, kuinka tehokasta petostutkinta ja syytteenpano jäsenvaltioissa on; katsoo näin ollen, että tehtävillä päätöksillä, joilla otetaan käyttöön rikosoikeudellinen vastuu EU:n tasolla, ja Euroopan syyttäjänviraston perustamisella tällaisia sääntöjenvastaisuuksia koskevan tutkinnan käynnistämistä ja yhteensovittamista varten olisi heikennettävä voimakkaasti halukkuutta ryhtyä laittomaan toimintaan ja luopua asianmukaisista prosesseista, joiden avulla ryhdytään toimiin ja langetetaan seuraamuksia EU:n taloudellisia etuja vahingoittavan korruptoituneen tai rikollisen käyttäytymisen johdosta;

45. on sitä mieltä, että tehokas korruption vastainen toiminta on mahdollista, jos rikosoikeudellisia toimenpiteitä noudatetaan ja täydennetään entistä paremman avoimuuden ja vastuuvuolollisuuden kaltaisilla muilla toimenpiteillä; vaatii sen vuoksi, että jäsenvaltiot osoittavat korruption tehokkaassa torjunnassa lujaa poliittista tahtoa sekä kansallisella että EU:n tasolla hyväksymällä vaikuttavaa korruptionvastaista lainsäädäntöä ja edistämällä nykyisten ehdotusten käsittelyä EU:n tasolla, ja kehottaa kansalaisia painostamaan vakuuttavasti hallituksia, jotta ne jatkaisivat ponnekkaasti merkityksellisiä korruption vastaisia toimia;

46. pitää myönteisenä helmikuussa 2014 julkaistua ensimmäistä EU:n korruptiontorjuntakertomusta ja katsoo, että se helpottaa korruption torjuntaa koskevien toimien seuranta ja arviointia, ja toistaa, että on erityisen tärkeää antaa mahdollisuus olemassa olevien parhaiden käytäntöjen tehokkaampaan vaihtamiseen, jota kyseisessä kertomuksessa korostettiin. pitää myönteisenä myös korruption torjumista EU:ssa koskevaa komission tiedonantoa (COM(2011)0308), jossa kartoitetaan tarvittavia toimenpiteitä nykyisten korruptionvastaisten välineiden käytön parantamiseksi ja ehdotetaan tapoja tiukempien korruptionvastaisten toimien sisällyttämiseksi erälle sisä- ja ulkopoliittikan aloille; katsoo kuitenkin, että korruptiontorjuntakertomuksen soveltamisalaa on laajennettava kattamaan rajatylittävät ja EU:n tason korruption muodot ja että siinä on arvioitava, millaisilla toimenpiteillä EU:n toimielinten nuhteettomuutta voitaisiin parantaa edelleen; korostaa, että tarvitaan kattavaa ja johdonmukaista korruptionvastaista strategiaa, jossa käsitellään kaikkia EU:n politiikkoja, joilla reagoidaan muun muassa ensimmäisessä EU:n korruptiontorjuntakertomuksessa esille nostettuihin huolenaiheisiin; pyytää komissiota raportoimaan parlamentille ja neuvostolle siitä, miten unionin toimielimet ovat soveltaneet sisäistä korruptionvastaista politiikkaansa, korruption vastaisesta Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksesta aiheutuvat unionin veloitteet mukaan luettuina;

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2015

47. korostaa, että hallintoviranomaisten ja petostentorjuntaelinten välille tarvitaan rakenteellista yhteistyötä ja että eri jäsenvaltioiden ja saman jäsenvaltion eri hallintorakenteiden on sovittava toimintansa yhteen ja vaihdettava parhaita käytänteitä, jotta petosten torjumiseen voitaisiin soveltaa mahdollisimman yhtenäistä lähestymistapaa; kehottaa komissiota luomaan kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisen tiedonvaihtomekanismin, jotta voidaan vertailla ristiin kahden tai useamman jäsenvaltion välisiä transaktioita koskevia kirjanpitolietoja ja auttaa havaitsemaan mahdolliset ylikansalliset petokset monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 yhteydessä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen makrokategorian osalta (Euroopan sosiaalirahasto – ESR, Euroopan aluekehitysrahasto – EAKR, koheesiorahasto, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto – maaseuturahasto, Euroopan meri- ja kalatalousrahasto – EMKR), jotta voidaan varmistaa laaja-alainen lähestymistapa Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisessa;

48. korostaa, että avoimuuden lisääminen on avain petollisten menettelyjen paljastamiseen, koska se mahdollistaa asianmukaisen valvonnan; palauttaa mieliin, että parlamentti kehotti aiempina vuosina komissiota julkaisemaan EU:n varojen edunsaajien keskitetyn avoimuuden varmistamiseksi kaikki edunsaajat komission verkkosivustossa riippumatta varojen hoitajasta ja kaikilta jäsenvaltioilta vähintään yhdellä unionin virallisella kielellä saatujen standardoitujen tietojen perusteella; kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä komission kanssa ja toimittamaan sille luotettavat ja täydelliset tiedot jäsenvaltioiden hoitamien EU:n varojen edunsaajista; pitää valitettavana, ettei toimenpidettä ole pantu täytäntöön ja kehottaa komissiota panemaan sen kiireellisesti täytäntöön; pitää valitettavana, että komissio ei ole ottanut tätä toistuvaa pyyntöä huomioon;

49. kehottaa komissiota edistämään asianmukaista lainsäädäntöä, joka koskee tietolähteiden suojelemista, tietojen saatavuutta sekä edunvalvonnan avoimuutta, koska nämä tekijät ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että kansalaiset voivat valvoa hallituksia ja EU:n toimielimiä ja että niiden käytänteitä voidaan seurata yleisesti; kehottaa myös tukemaan EU:n rahoituksella alan riippumattomien organisaatioiden toimintaa muun muassa myöntämällä rahoitustukea rajojen yli harjoitettavaa tutkivaa journalismia varten;

50. kehottaa komissiota tehostamaan EU:n talousarviomenoja koskevaa valvontatehtäväänsä valvonta- ja tarkastustoimien, korjaavien toimintasuunnitelmien ja maksuvaatimusten esittämistä edeltävien varoituskirjeiden avulla; kehottaa jäsenvaltioita ja niiden viranomaisia tehostamaan toimiaan ja hyödyntämään potentiaaliaan virheiden havaitsemiseksi ja korjaamiseksi ennen maksun hakemista komissiolta hyödyntäen täysimääräisesti niiden saatavilla olevaa tietoa; korostaa tässä suhteessa ennalta ehkäisevien toimien erityistä merkitystä laittomien maksujen estämisessä ja väärinkäytettyjen varojen takaisin saamista koskevien myöhempien toimenpiteiden välttämässä;

51. suhtautuu myönteisesti julkisia hankintoja koskevien direktiivien ja käyttöoikeussopimuksia koskevan direktiivin hyväksymiseen ja panee tyytyväisenä merkille, että kymmenen jäsenvaltiota on jo ottanut käyttöön julkisia hankintoja koskevia erityisiä toimenpiteitä tai toimenpidekokonaisuuksia korruption vähentämiseksi sekä hallinto-, valvonta- ja tarkastusjärjestelmien avoimuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi; kehottaa komissiota jatkamaan julkisia hankintoja koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa, jotta jäsenvaltioille voidaan antaa tarvittavaa tukea ohjauksen, parhaiden käytäntöjen jakamisen ja koulutuksen avulla; kehottaa komissiota seuraamaan jatkuvasti ja puolueettomasti, millä tavoin jäsenvaltiot noudattavat voimassa olevia direktiivejä, ja käynnistämään tarvittaessa rikkomismenettelyn;

52. panee merkille, että julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä johtuvien sääntöjenvastaisuuksien ja petosten määrä on edelleen korkea; kehottaa jäsenvaltioita saattamaan nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä julkisista hankinnoista äskettäin 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU⁽¹⁾, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU⁽²⁾, ja käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU⁽³⁾, jotta voidaan entisestään vähentää sääntöjenvastaisuuksien ja petosten riskiä;

53. suhtautuu myönteisesti EAKR:n ja koheesiorahaston hallinnoinnista vastaavia julkishallinnon yksiköitä tukevan hallinnollisten valmiuksien kehittämiseen erikoistuneen osaamiskeskuksen perustamiseen sekä osaamiskeskuksen yhdessä asiasta vastaavien komission yksiköiden kanssa kehittämän julkisia hankintoja koskevan toimintasuunnitelman käyttöönottoon; pyytää kuitenkin, että komissio raportoi keskuksen toiminnan tuloksena tähän mennessä saavutetuista konkreettisista tuloksista sekä edellä mainitun toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta;

⁽¹⁾ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65.

⁽²⁾ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243.

⁽³⁾ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1.

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2015

54. kehottaa komissiota soveltamaan edelleen tiukkaa maksujen keskeytysten ja lykkäämisen politiikkaa;
55. suhtautuu myönteisesti komission petostentorjuntastrategian täytäntöönpanoa koskevaan kertomukseen ja jäsenvaltioiden hallintoviranomaisille annettuun ohjaukseen asiaankuuluvien petostentorjuntasäännösten täytäntöönpanosta; vaatii kuitenkin, että komissio hyväksyy Euroopan rakenne- ja investointirahastoja koskevissa delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä entistä yksinkertaisemmat säännöt, joilla helpotetaan varojen vaikuttavaa ja tehokasta hyödyntämistä, samalla kun varmistetaan, että delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset eivät heikennä petostentorjunnan tasoa;
56. suhtautuu myönteisesti siihen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet petostentorjunnan koordinoituvirastoja uuden OLAF-asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa edellytetyllä tavalla ja että Saksa on vahvistanut uudelleen tehtävänsä yhteistyöjärjestelyjä OLAFin kanssa; toteaa, että petostentorjunnan koordinoituvirastoilla (AFCOS) pyritään helpottamaan tehokasta yhteistyötä ja vaihtamaan tietoja OLAFin kanssa, ja vaatii, että jäsenvaltiot, jotka eivät vielä ole nimenneet petostentorjunnan koordinoituvirastoja, nimeävät ne viipymättä; toivoo, että petostentorjunnan koordinoituvirastot auttavat parantamaan sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamista ja tukevat asiaa koskevien EU:n säädösten tasapainoista tulkintaa; on kuitenkin huolissaan siitä, että jäsenvaltioiden perustamien erilaisten petostentorjunnan koordinoituvirastojen toiminnassa, tehtävissä ja valtuuksissa sekä henkilöresursseissa on tuntuvia eroja; toteaa, että asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ei ole määritelty yksityiskohtaisesti petostentorjunnan koordinoituvirastojen valtuuksia, institutionaalista kehystä eikä tehtäviä, mutta katsoo, että toiminnallisesti riippumattomat petostentorjunnan koordinoituvirastot, joilla on kattavat valtuudet, mukaan lukien tutkintavaltuudet, ovat vertailukohta, jota kaikkien jäsenvaltioiden on kehitettävä;
57. kiittää komissiota siitä, että se on tehnyt selkoa Herkules II -ohjelman tuloksista; ottaa huomioon, että Herkules II:n vuoden 2013 talousarvion maksusitoumusmäärärahoja vähennettiin 14 miljoonaan euroon ja maksumäärärahoja 9,9 miljoonaan euroon vuoteen 2012 verrattuna, mikä johtui siitä, että rahoitusitoumusten täyttämisessä ilmeni vaikeuksia vuonna 2013 ja sitä edeltäneinä vuosina; panee tyytyväisenä merkille, että jäsenvaltiot ovat entistä kiinnostuneempia Herkules II -toiminnasta, sillä hakemuksia jätetään ehdotuspyyntöjen jälkeen yhä enemmän; pitää myönteisinä tuloksia, joita esimerkiksi Saksa, Espanja ja Romania saavuttivat vuonna 2013 käyttämällä erittäin pitkälle kehittyneitä ja ylikansallisesti yhteensopivia teknisiä välineitä, jotka oli hankittu ohjelman puitteissa;
58. pitää myönteisenä, että on hyväksytty asetus, joka koskee Herkules III -ohjelman käynnistämistä rahoituskaudella 2014–2020 ja joka mahdollistaa sen, että teknisen tuen avustusten osarahoitusosuus voidaan nostaa enintään 80 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista ja poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jopa 90 prosenttiin, kun taas Herkules II -päätöksessä sovellettiin enimmäisosuutena 50:tä prosenttia; toteaa, että ensimmäinen ehdotuspyyntökierron käynnistettiin menestyksekkäästi vuonna 2014; on kuitenkin huolissaan siitä, että jäljellä olevat maksut vaikuttavat ohjelmaan jo nyt merkittävästi, mikä saattaa haitata rahoitettuja ja tulevia hankkeita; korostaa moitteettomien rahoitusvälineiden merkitystä unionin resursseihin vaikuttavan laittoman toiminnan torjunnassa; katsoo, että tällaisia välineitä ovat esimerkiksi Perikles 2020 ja Herkules III.
59. suhtautuu myönteisesti hyviin tuloksiin, joita on saavutettu lukuisissa yhteisissä tulliopeeraatioissa, mukaan luettuina OLAFin ja jäsenvaltioiden yhteistyö useiden kolmansien maiden yksiköiden kanssa, sekä verotuksen ja tulliliiton pääosaston, Europolin ja Frontexin aktiiviseen tukeen, jonka ansiosta on muun muassa takavarikoitu 68 miljoonaa salakuljetettua savuketta, 124 kiloa kokaiinia ja 140 000 litraa dieselpolttoainetta;
60. toteaa, että vuonna 2013 OLAF antoi 353 suositusta, joissa kehoitettiin asianomaisia EU:n toimielimiä, elimiä ja laitoksia tai kansallisia viranomaisia toteuttamaan hallinnollisia, kurinpidollisia, taloudellisia tai oikeudellisia toimia ja joissa suositeltiin noin 402,8 miljoonan euron takaisin perimistä; on huolissaan siitä, että OLAFin vuosina 2006–2013 antamista oikeudellisista suosituksista vain noin 54 prosenttia on johtanut syytteenpanoon; pitää tätä huolestuttavana, koska matala syytteenpanoaste saattaa OLAFin tutkintatulosten laadun ja käytettävyyden huonoon valoon; kehottaa komissiota parantamaan kiireellisesti OLAFin vaikuttavuutta; pitää välttämättömänä, että valvontakomitea seuraa täysipainoisesti ja huolellisesti OLAFin toimintaa (häiritsemättä käynnissä olevia tutkimuksia), ja kehottaa siksi komissiota ja OLAFia parantamaan nykyistä tilannetta, jossa valvontakomitea ei kykene hoitamaan tehtäviään; pitää lisäksi valitettavana, ettei ole tietoja siitä, millainen osuus unionin talousarviota koskevista rikoksista on johtanut tuomion langettamiseen;

III. Tutkimukset ja OLAFin rooli

61. toteaa, että vuonna 2013 OLAF otti oman ilmoituksensa mukaan vastaan tähän mennessä suurimman määrän rekisteröityjä tietoja ja ilmoitti julkaisseensa ennenäkemättömän määrän suosituksia; korostaa, että vastaanotettujen tietojen ja julkaistujen suositusten laskutapaa on myös muutettu; pyytää valvontakomiteaa analysoimaan tietojen muuttumisen vaikutuksia ja OLAFin julkaisemien suositusten laatua;

62. kehottaa OLAFin valvontakomiteaa tiedottamaan parlamentille OLAFin tutkimusten kestosta sekä tähänastisesta laskentamenetelmästä, koska menetelmää muutettiin vuonna 2012; korostaa, että kyseinen muutos saattaa luoda keinotekoisesti vaikutelman tutkimusten keston lyhenemisestä; pyytää valvontakomiteaa analysoimaan huolellisesti OLAFin toimittamien tietojen laatua, mukaan luettuina toimielimille annetut kertomukset;

63. ottaa huomioon OLAFin ja sen valvontakomitean välisten uusien työjärjestelyjen hyväksymisen ja edellyttää näiden kahden elimen välisten toistaiseksi avoimina olevien kysymysten nopeaa ratkaisemista;

o

o o

64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Euroopan unionin tuomioistuimelle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan petostentorjuntaviraston valvontakomitealle ja Euroopan petostentorjuntavirastolle.
